

bond meer moeten vechten om deze miljonairs naakt uit te kleden. Moet alles maar gebeuren langs de weg van overleg? Wij weten wel dat de vergelijking enigszins mank gaat, maar Christus sloeg ze ook de tempel uit met een gesel."

Ik citeer deze uitspraken niet om daartegenover alle miljonairs door dik en dun te verdedigen, doch wil er op wijzen, dat deze voorlichting even onbehoorlijk is als die, waarbij men op grond van berichten over onwerkwilligen ingeschreven bij de arbeidsbureau's of stijgend ziekteverzuim bij verhoging van de uitkeringen zonder meer stelt, dat alle werknemers een gebrek aan verantwoordelijkheidsbesef demonstreren. In een aldus vertroebelde sfeer kan men bij het overleg tussen overheid, ondernemers en werknemers moeilijk redelijke en billijke verdelingsmaatstaven vinden.

Terugkomend op de miljonairs moet er eerlijkheidshalve aan worden herinnerd, dat de meerderheid van deze mensen hun vermogen als ondernemer hebben opgebouwd na een leven van ingespannen arbeid. Kies welke Nederlandse onderneming ook die gij wilt, aan het begin van haar geschiedenis ontmoet men altijd één of meer leiders die de onderneming tot bloei hebben gebracht en daarmee vaak een gehele streek tot welvaart. Tegenover de uitspraak „de fabriek is van niemand" zou ik liever willen stellen „de fabriek is het levenswerk van één of van enkele leiders." Voor velen van hen geldt bovendien dat zij voor elk miljoen, dat zij hebben vergaard, meer dan een miljoen aan inkomsten-, vennootschaps- en vermogensbelasting hebben betaald. En wat de „vlucht" van sommige miljonairs naar het buitenland betreft. In 1967 35 met een totaal vermogen van f 52,6 miljoen: Is dat zo wonderlijk in het licht van de Nederlandse inkomsten- en vermogensbelasting? Ter illustratie: Bij een vermogen van f 2 miljoen belegd in aandelen en obligaties, met een gemiddeld rendement van 5%, bedraagt het inkomen f 100.000 per jaar. Een echtpaar zonder kinderen betaalt hierover in Nederland aan inkomstenbelasting  $\pm$  f 51.000,— aan vermogensbelasting  $\pm$  f 12.000,—. Verteerbaar inkomen f 37.000 per jaar.

In *Zwitserland* betaalt men hierover 24% I.B. en geen V.B. Verteerbaar inkomen f 76.000,—.

Ik wil mijn rede thans besluiten met het trekken van enkele conclusies. Ik herinner daarbij aan hetgeen ik aan de aanvang van mijn uiteen-